[131] حاليكه سواربر اسب بود رو بسوى لشكر امام كرد، تا اينكه كنار خندق ايستاد وفرياد مى زد، أي حسين تو را بشارت باد كه قبل از آتش دوزخ آتش اين دنيا تو را مى سوزاند. امام فرمود: أي دشمن خدا من بسوى پروردگار مهربان وميانجى مقبول مى روم، واو جدم پيامبر است، وفرمود: خداوندا ! أو در آتش داخل ساز، وقبل از آنكه به جهان ديگر رود سوزش آنرا به أو بچشان. راوي گويد: ناگهان اسبش رم نمود واو را در آتش انداخت، ودر آن سوخت. راوي گويد: وامام بر روى زمين به حالت سجده افتاد وآنگاه سر برداشت وفرمود: چه دعائي كه با اين سرعت اجابت شد. راوي گويد: وسپس صدايش را بلند كرد وفرمود: خداوندا ! ما خاندان پيامبرت وفلازندان وخويشاوندان أو هستيم، پس هر كه به ما ظلم نمود وحق ما را غصب كرد را در هم شكن، بدرستيكه تو شنونده واجابت كننده أي. (67) دعاى آن حضرت بر ابى سفيان روايت شده: بعد از آنكه با عثمان بيعت شد، أبو سفيان دست آن

_____